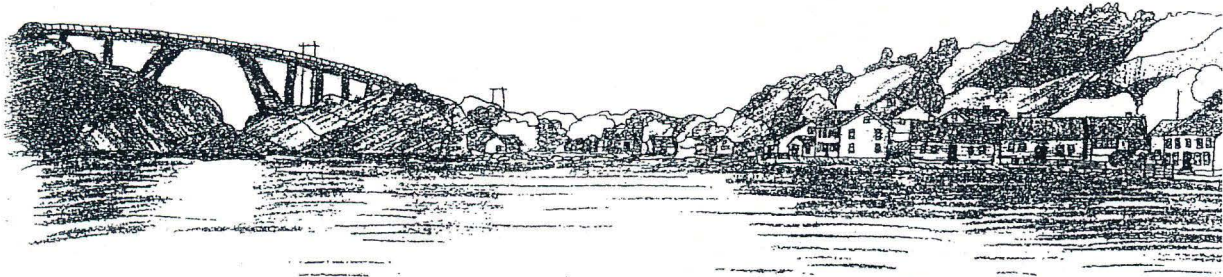

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr. 3.

Sommer - høst 2013

45. årg.

100 års jubileum

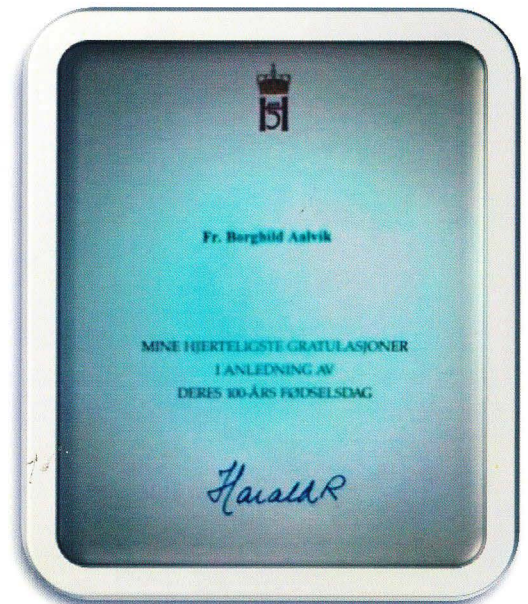
Vet ikke om det har hendt, men det må være mange år siden et menneske har fylt 100 år på Skjernøy. Det skjedde søndag 4. august. Det var Borghild Aalvik som fylte 100 år, og det var dekket til jubileumsfest på kapellet. Borghild er bosatt i Etne i Sunnhordland, men har hytte på Skjernøy og har bodd der i sommerhalvåret siden hun ble pensjonist. Hun er fullt oppegående, men for noen år siden sviktet synet, så hun ser svært dårlig. Av denne grunn har også oppholdene på hytta blitt færre. 100 åringen har et

langt og innholdsrikt liv å se tilbake på. Hun er utdannet

100 åringen Borghild Aalvik.

sykepleier, og har jobbet bl. annet i London, men størstedelen av arbeidslivet, ca. 27 år, tilbrakte hun på Rikshospitalet i Oslo. Der bodde hun sammen med sin søster Astrid som var husmørvikar i Oslo kommune. Det var sammen med Astrid hun bygde hytta på Skjernøy i begynnelsen av 60 årene, på utskilt tomt fra sin søster Sigrid Gabrielsens (gift med Jonas Gabrielsen) som bodde på Farestad. De bodde på hytta både julehøytid, påske, og sommerferie. Astrid døde i trafikulykke i 1976. Etter hvert kom en annen søster, Jorunn, og bodde sammen med henne.

Hilsen fra kong Harald.

Forts. neste side

Etter at Jorunn døde har hun bodd på hytta alene hver sommer.

Hun har alltid likt å stelle med blomster, og senest i sommer gikk hun til innkjøp av blomster og fikk satt dem i jorda ved hytta.

Borghild tok sertifikat på bil i godt voksen alder og hadde bil helt til synet begynte å svikte. Hun reiste også mye i sommerferiene, og har vært mye rundt i Europa og Amerika. I Amerika fikk hun med seg frø fra Redwood furua (et av verdens høyeste trær) som hun sådde og fikk plantet ved hytta. Vi har omtalt det i Skjernøyposten tidligere. Borghild er yngst av en søskenflokk på 12. De er kjent for å bli svært gamle; hun hadde to søstre som ble 101 år, Jorunn, og Birgit som bodde i Spangereid, 102 år gammel og mange av søsknene ble mellom 90 og 100 år gamle.

Jubileumsfesten ble feiret med smørbrød og marsipankake, og Anette Solheim Haugen og Lotte Aalvik sang og spilte for jubilaranten. Mange av hennes slektninger fra Etne, Kopervik og Sandes var kommet for å hylle henne.

Borghild er nå tilbake i Etne hvor hun tilbringer høst og vinter. Hun sitter gjerne og hører på lydbøker som hun får tilsendt gjennom blindeforbundet, og får besøk av hjemmehjelp noen ganger i uken, ellers klarer hun seg selv for det meste.

Vi ønsker henne lykke til videre fremover med de 100 år.

Skjærgårdsgudstjeneste

Prest Håkon Borgenvik ved alteret som var laget av teiner

Lotte ved orgelet, og menigheten i bakgrunnen

Søndag 7. juli var det samlet til gudstjeneste på Idrettsplassen i Tjostdalsbukta.

Denne gudstjeneste var for hele Mandal menighet. Folk fra Mandal, Holum og Harkmark kom, og frammøtet var godt. Prest Håkon Borgenvik forrettet, og Lotte Aalvik trakterte orgelet. Det var en fin og varm sommerdag, og etter gudstjenesten var det grilling og medbrakt mat og kaffe.

S
op
ki
år
sk
vir
er
kar
væ
eks
sild
mat
rest
Svin
så d

Skjernøyposten

-ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Sigurd Aalvik, redaktør, tlf. 38 26 86 11

I redaksjonen:

Evert Knutsen, tlf. 38 26 86 86

Janne Knutsen, kasserer, mob 915 49 971

Rita Dyrstad, mob. 415 56 866

Hanne Arntsen mob. 971 82 482

Skjernøy, 4516 Mandal.

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

Internettadresse til Skjernøyposten er;

www.skjernoyposten.no

E - postadresse: skjernoyposten@gmail.com

E-post vedr. Abonnement:

abonnement@skjernoyposten.no

Adresseforandringer meldes til Evert Knutsen
Skjernøyveien 254, 4516 Mandal. Tlf. 38 26 86 / 416
68949 eller **E-post vedr. adresseendringer;**
adresse@skjernoyposten.no

Kontakt USA: Morgan Hansen

Box 549, Annandale N.J.

08801 USA

Cell phone: 908-693-7626

Mail: mrmorganh@hotmail.com

Abonnementspris pr. år kr 150 - USA, \$ 20

Fiskenytt

Så ligger sommeren 2013 bak oss, og det er tid for å oppsummere litt fra fiskefronten. Sjølaksefisket med kilenot ble ikke som forventet i år, og man må mange år tilbake for å finne så magert resultat. Hva dette skyldes er ikke så godt å si, men kaldt vær, og ugunstig vind og strøm må nok ta en del av skylden. Fisketiden er nå så kort at har man uflaks med været i en periode, kan dette avgjøre resultatet. Også i elvene har fisket vært dårlig i forhold til de foregående år. Noen eksperter hevder at den store makrell- og sildebestanden konkurrerer med laksen om maten. Allerede nå er det snakk om ytterligere restriksjoner på neste års fiske.

Svingninger i naturen må man regne med som normalt, så det gjelder å se endringer i et visst tidsperspektiv.

Makrellen kom tidlig i år, og har vært her siden, i store mengder. Når man er på sjøen kan på et lite område se en masse stim. Og den som ikke har fått makrell i år, kan umulig ha sluppet ut snøret, begrensninger i fisket er ofte det største problemet. Makrellen har i det alt vesentlige vært småfisk, med et og annet unntak.

En del yrkesfiskere fra området her er på Vestlandet for å dorge etter makrell, og de fikk en dårlig start med vind og svært lite fisk. Nå har det bedret seg noe. Dorgefisker går nesten hundre prosent på eksport, og den store fisken er den absolutt mest populære.

Det har i sommer vært rekordmange krabbeteiner å se. Og etter en dårlig start på forsommeren, med en masse tomme krabber, har nå krabbene blitt bra, til dels meget bra. Men mengden i teinene har vært svært varierende. Noen dager har det nesten ikke vært noen.

Om kort tid står hummerfisket for døren, det mest tradisjonsrike fisket på våre kanter. Både store og små deltar, og det er et yrende liv på sjøen. Så får vi håpe han dukker opp i teinene i år også, den sortkledde homarus gammarus, som den heter på latin.

Evert Knutsen

Båtliv

Etter en kald og sur vår og forsommer med mye regn og ruskevær, kom drømmesommeren 2013, sol og varme uke etter uke, gjennom nesten hele juli og august. Aktiviteten på sjøen har vært rekordstor, både gjennomgangstrafikken og den lokale. Flere ganger har undertegnede, som ofte er på sjøen ganske tidlig på morgenen, sett folk som har overnattet i soveposer på de ytterste holmene, nattesøvnen var for de fleste på det aller beste da jeg passerte.

Det utvidede bryggeanlegget i Torvhola innerst i Ystevågen har blitt et blinkskudd, særlig når vestavinden har vært i hardeste laget, har det gått en strøm av båter inn og ut av Farestadvågen. Og i Sandøybukta har båtene til sine tider nesten ligget i kø. Selv med den store aktiviteten av alle typer båter fra små joller og kajaker til kjempestore cabin cruisere, har det heldigvis ikke vært alvorlige ulykker denne sommeren i vårt område.

Evert Knutsen.

Skjernøy kapell

Hva skjer på Skjernøy kapell i høst! Det er ganske mye -

Vi begynner med familiesamling fredag 13. sept. Da får vi besøk av Ingebjørg B. Torp, hun vil synge og holde en andakt for oss. Det blir servert komper, og det blir en liten gaveutlodning som også hører med. Vi ønsker store og små hjertelig velkommen!

Videre kommer Inge Flaas 18. sept. Normisjon har satt fokus på bønn, så vi følger opp her ute, så emnet blir bønn han tar opp her ute.

27. sept. skal vi ha en annerledes kveld her ute, da skal Otto Lehne fortelle fra sjørøvertida. Det blir andakt ved Jan Helge Kristensen, og selvfølgelig blir det servert god mat.

Krabbefest 11. okt. Det er visst mye mat i krabbene i år, så det skulle bli bra. Håkon Borgenvik blir med oss for å holde andakt.

Jaktkameratene – hva er nå det? Jo, det er et stort mannskor fra Søgne – de fleste er derfra – De vil synge og spille for oss søndag 20. okt. kl. 17.00. De farer rundt på Sørlandet og samler fulle hus alle steder, så det ønsker vi her også. Kaffe hører også med den ettermiddagen.

I år fyller jo kapellet 100 år. Det har vi tenkt å gjøre noe med. 9. nov. blir det stor fest. Vi arbeider med å få til en fin fest, det blir mer om den etter hvert.

Julemessen prøver vi også å få til 23. nov. Det blir altså et stort og variert program utover. Vi ønsker små og store hjertelig velkommen på våre samvær.

Hilsen Å. Aa.

Konfirmasjonsgudstjeneste søndag 1. sept.

Som vanlig i alle år er konfirmasjonene blitt holdt på våren i mai. Nå er ordningen lagt om, og den skal fra nå av holdes etter sommeren, så i år ble konfirmasjonen 1. sept. Skjernøy hadde 5 konfirmanter, fire jenter og en gutt. To av dem deltok med skriftlesing og tre av jentene sang en fin sang. Det var flott å høre på. Vi ønsker konfirmanterne lykke til og en rik og god framtid videre i livet.

Fra venstre: Prest Jan Helge Kristensen, Frida Bentsen Berge, Veronika Bjelland Syvertsen, Thea Mariel Lehne, Rebekka Torgersen og Alfred Gundersen med hver sin røde rose som de fikk utdelt av presten.

Portrettet

Denne gang er vi i Valvik og møter Bjarne Christensen som nylig fylte 81 år.

Bjarne forteller at han er født 28. aug. 1932 på Ytre Farestad, i et soverom i andre etasje. Der bodde vi til jeg var 18

år, og da overtok foreldrene mine gården til bestemor og bestefar i Valvik og de flyttet dit. Da hadde jeg allerede flyttet på hybel i Mandal på grunn av jobben på Marna motorfabrikk.

Jeg giftet meg i 1954 med Sylvia Pedersen som bodde i Mandal, men hennes mor var fra Valvik så hun bodde mye her ute. Vi bodde et år i Mandal, så fikk vi kjøpt den eiendommen vi bor på i dag. Den eiendommen var eid av bror til bestefar som var emigrert til USA. Vi har 3 barn, to jenter og en gutt, og to av dem bor i nærheten i Valvik. Vi har 10 barnebarn og 13 oldebarn.

Utdannelsen ble etter folkeskolen på Farestad, framhaldsskolen på Ljosheim som Halse og Harkmark kommune nylig hadde startet etter krigen. Vi var 3 gutter fra Ytre Farestad og en fra Rosnes som begynte der. Skoleveien var litt av et problem, vi måtte i motorbåt fra Ytre Farestad til Kleven og så måtte vi gå fra Kleven til skolen på Ljosheim som begynte kl. 09.00, og så var det samme turen hjem igjen. Vet ikke om vi fikk så mye ut av den skolen, vi var 4 gutter i 14 –

15 årsalderen og reiseveien var et slit, mange ganger med dårlig vær med kuling, mørke, regn og snøbyger. En gang måtte redningsskøyta lete etter oss. Så dette var begynnelsen på livet utenom øya. Siden ble det yrkesskole før jeg begynte på Mandal motorfabrikk som mekaniker. Her ble jeg i 15 år.

Siden ble jeg ansatt i Agder Indremisjonen som det den gang het, nå heter det Normisjon, og ble der i ca. 30 år, det meste av tiden som regionleder, jeg ble der til jeg gikk av med pensjon. Med den jobben ble det mye reising. Har nok besøkt de fleste steder på Sørlandet i møtevirksomhet. Har også hatt en del med turistreiser til Syden og bussreiser mange steder i landet. Dette har vært veldig artig.

Interesser og hobby er viktig. Jeg mener det er viktig å gjøre noe annet utenom jobben for ikke å tenke for mye på den. Jeg har jo jaktet litt, husker jeg kjøpte en gammel hagle etter krigen og jaktet på ender og alker, siden har det blitt jaktet litt på rev og hare opp igjennom. Skytingen er nå lagt på hylla, men jeg driver fremdeles på med båt og fiske, fisker hummer hver høst og så har jeg holdt på med sauer så lenge jeg har levd, de har jeg fremdeles, en fin hobby. Så har jeg et trearbeidsverksted med dreiebenk hvor det har blitt produsert en del trefat og skåler oppigjennom årene i forskjellige størrelser. Det har vært veldig moro.

Jeg har vært aktiv i kristent arbeid hele livet. Fra John Olav Larsen sto i vekkelse i Mandal i 1952 da både jeg og Sylvia ble omvendt, og til i dag. Først var jeg formann i Indremisjonens ungdomsforening i Mandal, og da vi flyttet til øya ble jeg formann i foreningen på kapellet. Etter at jeg ble pensjonist har jeg fremdeles hatt mange oppdrag innen forkynnelse, og vil holde på så lenge jeg er oppegående. Det har vært veldig interessant.

Når jeg ser tilbake på den tiden jeg har levd og ser på utviklingen og folkelivet, er det nesten som et eventyr, jeg tenker på barndommen på Ytre Farestad i krigsårene. Til Mandal var vi kanskje én gang i året, første gang jeg var i en buss var en tur til Kristiansand for å hente min tante og onkel med fettere og kusine som kom fra USA med «Stavangerfjord», så da var verden for meg veldig liten, vi var godt isolert her ute på øya. Når jeg ser tilbake på barndommen og krigsårene så hadde vi det godt, jeg har stort sett bare lyse minner fra den tiden bortsett fra den gangen vi ble jagd fra øya, vi ble evakuert til Landøy som flykning en sommer, det var jo veldig tragisk.

Som nevnt har utviklingen her på øya vært helt fantastisk. Fra vi flyttet til Valvik våren 1955 og til i dag er ikke til å kjenne igjen. Veien til arbeid var motorbåt fra Valvikstranda til Mandal inntil brua kom, og ofte var det på livet løst. Jeg hadde Vågskjeften og Mandalselven å sloss med, og var altfor dumdristig, ung og veldig uredd. Når jeg ser tilbake på det i dag var det mange ganger galt å legge ut når uværet raste. Men når brua kom så er det blitt et flott sted å bo, passe avstand fra Mandal og når det gjelder bebyggelsen har det blitt spredt som flesteparten av beboerne ønsket, så det ikke er blitt byggekompleks av noe slag, så i dag er det veldig fint å bo her, vi har sjøen rundt oss og grei vei. Må også nevne dugnadsånden her ute, på konfirmasjonssøndagen hadde vi to lokaler som en kunne holde selskaper i, grendehuset og kapellet, og når en ser på dugnadsarbeidet som er gjort på idrettsplassen, grendehuset og kapellet er det bare fantastisk, det er til å glede seg over. Jeg får mange kommentarer fra folk som ikke bor på øya som sier til meg: «Det er så fint, der må være godt å bo»

Når det gjelder framtiden her på øya så må vi overlate det til den yngre generasjon, for uansett hva vi tenker og mener så blir det ikke sann allikevel, men jeg håper øya kan bli et godt sted å bo også i framtiden. Når det gjelder framtidig bygging av nye hus så mener jeg det er en hake ved det. Det er for lite båtplasser, å bo på øya og ikke ha adgang til båtplasser ser mange som en negativ ting. Og når det gjelder tilbudet til barn og unge her ute synes jeg det er bra, så jeg har ingen forslag til dette.

Jeg kan fortelle litt til slutt når det gjelder båtreisen til jobb. Før brua kom var det en vinterdag med flere kuldegrader. Og jeg hadde med Leiv Aalvik som da gikk på yrkesskolen. Det var mørkt og vi hadde ikke lys på båten. Så kom kystbåten ut fra Kleven på vei vestover. Den kjørte rett på oss og kuttet av akterenden av motorbåten. Det var jo på livet løst, men vi kom så vidt inn til land før båten sank. Da en spurte Leiv etterpå hvordan det gikk sa han: «Æ blei så blaud i rauva». Jeg tok av lokket på motorkassa og svinghjulet gikk i vann og sprutet på Leiv som sto og pumpet for livet. Kystbåten var den gamle «Rogaland» som i dag ligger i Stavanger.

En gang i ungdommen skulle vi til Oslo på en større møte der inne. Vi var tre stykker som kjørte i en folkevogn. Han som kjørte var litt i ulag, så han kjørte ut over veikanten og vi gikk rundt og rundt flere ganger nedover en skråning. Vi kunne krype ut uten én skade.

Til slutt vil jeg si som de gamle sa: «Når vi er kommet så langt til års, gårdsdagen er forbi, morgendagen har ingen sett, i dag hjelper Herren». Så får vi forsøke å være snille mot hverandre, og ta godt vare på hverandre.

Vi takker Bjarne for han ville stille opp i Portrettet.

Red.

Skjernøydagen 3. august

Noen har festivaler, vi har Skjernøydag. I år var det Skjernøy vel som sto ansvarlige for dagen. Været var topp, når

Det ble etter hvert folksomt på plassen hvor arrangementet foregikk

en tenker på at mange folk skal komme, skyet, stille og varmt. Hele 70 personer var satt i sving

Lopper var det massevis av, det var bare å forsyne seg.

for at det hele skulle gå knirkefritt. Og knirkefritt ble arrangementet. Mat i flere varianter ble solgt fra boder med smilende mennesker i salgshumør. Lopper krydde det av. Flere fant noe de bare måtte ha. Pengene strømmet inn.

Forts. neste side

Auksjonen gikk unna med Gerd Jacobsen som en kjempeutholdende og underholdende auksjonarius. Vi koste oss. Ca. kr 100.000. - ble overskuddet. Rundt 400 mennesker var på Skjernøydagen i 2013. En stor takk til alle dere i styret i Skjernøy vel som organiserte det hele, og stor takk til alle dere som stilte opp på dugnad på selve dagen.

Her er gutta klare til dyst. Folk strømmet på og en gikk tom for mat på alle plasser.

Som vi ser av bildet sto bilene parkert langs veiene, på Farestad, mot Berge og her som i Kapellbakken.

Tusen takk.

Skolebuss og lastebil i sammenstøt

Foto: Lars Bentsen 7 år.

Fredag 16 aug. ca. kl. 12.40 møtte skolebussen fra Ime skole en lastebil ovenfor Juvika på Skjernøy, og veien er for smal til at disse to kunne møtes uten å komme i klem. De ble sittende fast i hverandre, og det ble en lang kø av biler

Arbeid med å dra lastebilen klar av bussen, som en ser er veien ikke bred nok til at to store biler kan møtes.

foran og bak. Det var 15 elever i bussen. Heldigvis var det en stor taxi på øya som kunne kjøre elevene hjem. Veien var sperret til ca. 14.15, for det tok litt tid å fjerne bilene. Lastebilen var bl. a. punktert på forhjulet, og en gravemaskin kom til for å trekke lastebilen klar av bussen.

Heldigvis ble det ikke personskader, kanskje takket være det nye påbudet om at alle med busskyss skal bruke setebelte. De 10 nye skoleelevene fra Skjernøy fikk en nokså dramatisk start i sin første skoleuke.

Nye infotavler

De som ferdes langs Skjernøyveien og i terrenget har kanskje lagt merke til at Historielaget har satt opp to nye tavler:

Navnesteinen på Dyrstad

Mange eksperter på stein og runer fra gammel tid har i årenes løp sett på og uttalt seg om denne merkelige steinen som er reist i en liten myr på Dyrstad.

Navnesteinen på Dyrstad

Skjernøysund

Informasjon om Skjernøysunds betydning som knutepunkt i eldre tider, og om det kongelige gjestgiveri.

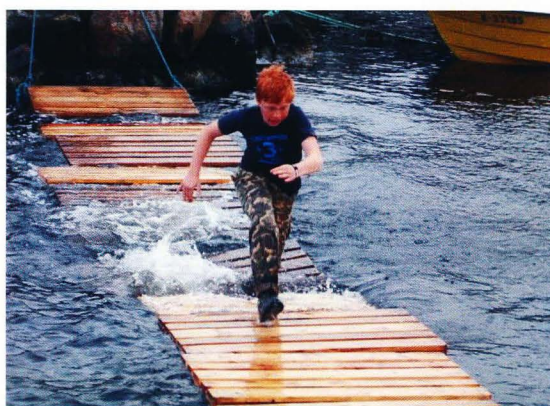
Historielaget har i løpet av de to siste år satt opp totalt 11 infotavler.

Bålet er tent ca. 21.30, det var litt kaldt.

St. Hansfeiring på Dyrstad

Karl Otto, Ole Henrik og Olaug Gesine hadde gjort en kjempejobb med å hjelpe fedrene med bål og den

Palleløp: Ole Henrik i spranget.

tunge jobben med å få alle pallene til palleløpet ut til moloen. Det gikk med 19 stk. for å komme over mellom moloene. Det ble tredd tau igjennom pallene, og alle som ville kunne prøve å løpe over. Noen ble litt blaute og andre noe mer. Ca. 13 grader i sjøen og en del brennmaneter... Pallene var fra Plantasjen. Takk til dem. Tradisjonen tro som for 12 år siden i 2001 var Tom Inge førstemann over. Så kom de på løpende bånd

Marianne i spranget over pallene.

Kaffekjelen kokes, alle venter på dråpene.

Et utklipp fra Fædrelandsvennen i 1961

Det skede for 75 år siden

Far og to sønner omkomne

Fra Mandal skrives til os:

Det hender ikke sjelden paa vore kanter under hummerfisket at familier faar budskab om at enten mand eller søn har sat livet til i sit slidsomme kald. Men at en hustru faar budskab om at mand og to sønner er omkomne, hører heldigvis til sjeldenheder.

Det var fredag i den heftige storm fra vest at dette sørgelige indtraf at Peder Rasmussen Dyrstad fra Stjernøen med sine to sønner omkom lidt øst- og indenom Ryvingen ved Egelandsskjærene.

Farens lig er fundet. Sønnene, hvis lig ikke er gjenfundne, var 30 og 21 aar, og var netop hjemkomne fra sjøreiser, det var den enes første baadtur efter hjemkomsten fra en meget haard og stormfuld reise som altsaa skulde være den sidste. Sandelig et tungt slag for den stakkars hustru, moder og søster at faa, faa timer efter at hustruen har seet sine kjære drage afsted, lidet anende den skrækkelige skjæbne de gik imøde. Det er tungt at ta imod slikt.

Enken sidder i gode kaar.

Det skede for 75 år siden

Far og to sønner omkomne

Fra Mandal skrives til os:

Det hender ikke sjelden på vore kanter under hummerfisket at familier faar budskab om at enten mand eller søn har sat livet til i sit slitsomme kald. Men at en hustru faar budskab om at mand og to sønner er omkomne, hører heldigvis til sjeldenheder.

Det var fredag i den heftige storm fra vest at dette sørgelige indtraf at Peder Rasmussen Dyrstad fra Stjernøen med sine to sønner omkom lidt øst- og indenom Ryvingen ved Egelandsskjærene. Farens lig er fundet. Sønnene, hvis lig ikke er gjenfundne, var 30 og 21 aar, og var netop hjemkomne fra sjøreiser, det var den enes første baadtur efter hjemkomsten fra en meget haard og stormfuld reise som altsaa skulde være den sidste. Sandelig et tungt slag for den stakkars hustru, moder og søster at faa, faa timer efter at hustruen hadde seet sine kjære drage afsted, lidet anende den skrækkelige skjæbne de gik imøde. Det er tungt at ta imod slikt.

Enken sidder i gode kaar.

Eller det skjedde i 1896. Denne historien sto å lese i avisen. Det handler om far og to sønner som omkommer, men også mor og datter som satt alene igjen etter ulykken. De kom alle fra Dyrstad, huset som nå Thorstein Dyrstad er eier av, og etterkommer av. (Peder Kristian og Anne Marthea er Thorsteins oldeforeldre) Historien her handler om Peder Kristian Rasmussen Dyrstad, gift med Anne Marthea Tobiasdatter Hesteland Spangereid. Disse to giftet seg og fikk tre barn. Eldste sønn Rikard Herman f. 1865. Andreas f. 1875 og minstejenta Pauline Theodora f. 1878.

Det er hummerfiske i 1896, et viktig fiske da også. Sønnene i huset; Rikard Herman og Andreas er nettopp kommet hjem fra langfart. De er 31 og 21 år gamle. Hummerteiner er satt ut, noen av dem ved Egelandsskjærene øst av Ryvingen. Det er spreke gutter som går med faren sin for å trekke teinene. Det blåser friskt når de ror ut over, det er mange teiner som skal trekkes før dem ved Egelandsskjærene. Når de er kommet ut der er det storm i kastene. Men det er viktig å berge teinene, og guttene ror for harde livet. Båten er liten og bølgene for kraftige for de tre i robåten. Robåten kantrer da en bråttsjø fyller båten, de to sønnene til Peder forsvinner i havet, han selv klamrer seg til robåten. Men som du har lest i avisutklippet, omkommer alle tre. Hjemme sitter mor Anne Marthea, og datter og søster Pauline. De får det forferdelige dødsbudskapet samme kveld. Men livet går videre, som kjent. Anne Marthea og Pauline får livet til å gå videre. De satt i gode kår, så økonomiske problemer hadde de ikke. Det hjelper litt.

Pauline er født i juni 1878. I februar 1898, 19 år gammel, gifter hun seg med naboen skipper Gabriel Kristian Pedersen Dyrstad f. 1870. Han kom fra Norheim, huset øverst på Dyrstad (huset til Anne Haugen). Kristian Pedersen Dyrstad (som han etter hvert gikk under navnet som). Skipper Kristian Pedersen var da 28 år og hadde seilt på havet siden han var 15 år. Sammen får de 12 barn, 11 vokser opp, sorger og gleder fylles i deres samliv. Anne Marthea dør i januar 1910. Da har hun sett at hennes datter Pauline har det bra, fire velskapte barnebarn har Pauline og Kristian gitt henne. Men som nevnt så skulle det komme åtte til, og syv av dem vokste opp. En av alle tolv som kom til verden lever ennå, nemlig Målfrid Dyrstad Berge f. 5/3 1917. Hun bor nå i Mandal i "de eldres hjem", og trives og har det godt der. Ja, livet er mangfoldig for oss alle.

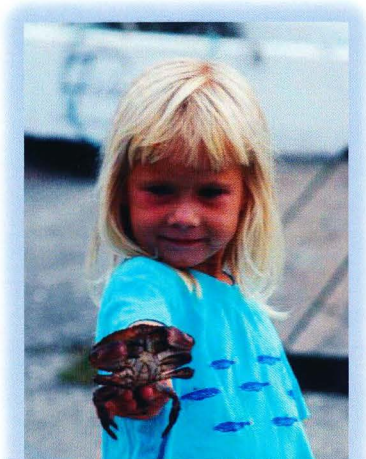
Rita T Dyrstad – oldebarn av Anne Marthea og Kristian Pedersen Dyrstad.

Krabbelure bytter dressen sin

Olaug Gesine H. Aanensen, 4 år, fikk ei fin rød krabbe i ei lita teine som hun hadde ved brygga i Trapphåla på Dyrstad Av en eller annen grunn ble den ikke sluppet oppi sankekista med andre krabber, men lagt tilbake i samme lille teine ved enden av bryggen. Kanskje Kabbelure var heldig med det. Da det var gått noen dager og teina igjen ble trukket opp, var det to stk. i den. Men den ene viste seg å være dressen som var blitt for trang/liten, og den andre var Krabbelure som var helt myk og geleaktig. Det var litt artig å se for en fantastisk jobb det er å klare å komme seg ut av sitt eget gode skall. Vi håper det gikk bra for vår Krabbelure. Vi slapp den ut så den fikk gjemme seg under noen steiner, og ga den tomme dressen med.

Forts. neste side

For vi hadde engang en hummer som hadde gjort det samme, og forskerne fra Flødevigen sa den ville bli glad om den fikk skallet sitt. De spiser det opp så de får kalk nok å få skallet hardt igjen. Vi målte litt på forskjellen og den var ikke så stor. Ca. 1-1,5 cm på gammel og ny dress. Det er mye underlig som skjer på havets bunn.

Olaug Gesine holder Krabbelure, en gutte-krabbe.

Åse-Karin

Krabbedressen venstre side og høyre side
Krabbelure helt myk.

Skjernøy helselags høstfest

Lørdag 7. september startet Helselaget høstsesongen med den årlige høstfesten. Bordene var som vanlig nydelig dekket, og Mia Syrdal hadde laget de flotteste oppsatser som ekstra pynt.

Flott dekkede bord

52 gjester var til stede utenom komiteen og dem som underholdt. Kari Pedersen ledet festen med stø hånd, og vi startet med å synge velkomstsang. Deretter sang Anette Solheim Haugen med sin klokkeklare røst to sanger, akkompagnert av Kjell Vidar Aamdal Nilsen på piano. Så fikk vi servert deilige smørbrød og kaker. Etter maten, takkeverset og kollekten til forskning på Alzheimer, det kom inn 5 264 kroner, sang alle en sang med Kjell Vidar på pianoet, før Anette sang en sang til.

Anette Solheim Haugen

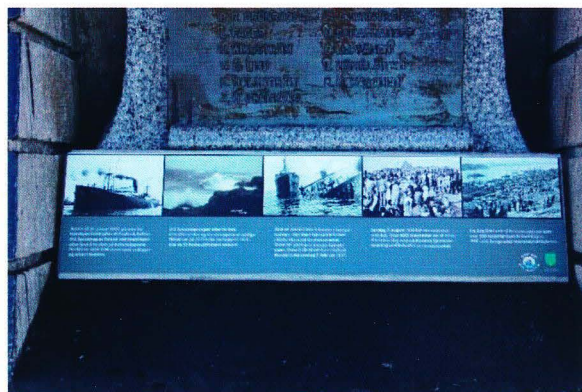

52 gjester var møtt fram

Janne Ø. Knutsen viste en billedserie, «Tur rundt Skjernøy», før Jostein Andreassen fra Søgne foredro om sitt liv som pensjonist. Han har tydeligvis en spennende pensjonisttilværelse, og er nå i gang med å forske på likkleidet i Torino, som han fortalte historien om. Hvordan kleidet som har avtrykk av en mann som var korsfestet og som en mener er Jesu likkleide. Han har nå utgitt en bok om dette, videre fortalte han også om mosaikk i kirker i Midtøsten som han nå skulle reise rundt og forske på.

Til slutt sang Anette «Gje meg handa di ven» før vi ble ønsket vel hjem av Kari.

«Kneblingan'»

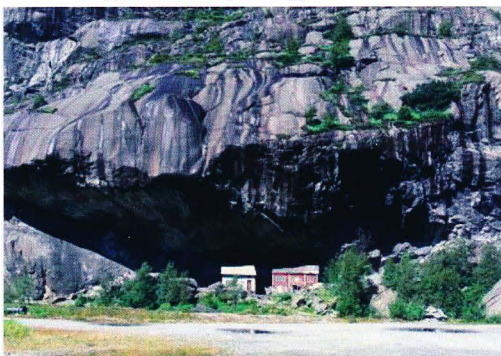

Informasjonstavlen ved foten av gravsteinen med navnene på de omkomne Savonmaas besetning.

Vi var nylig en tur ned til «Kneblingan'», og der har Mandals Sjømannsforening i samarbeid med Vest-Agder Fylkeskommune satt opp en flott informasjonstavle ved foten av gravsteinen med navnene på Savonmaas besetning på. Informasjonstavlene viser Savonmaas forlis, og alle menneskene som var ute på «Kneblingan'» da monumentet ble avduket 7. august 1938. Historien om forliset og avdukingen av monumentet er skrevet i kortfattet tekst.

Helselagets tur til Sogndalstrand

Onsdag 5. juni kjørte en buss full av Skjernøyfolk samt noen fra byen til Sokndal kommune i Hauge i Dalane. Første stopp var like før Jøssingfjord, der vi plukket opp en engasjert, talefør og kunnskapsrik guide.

Husene under helleren i Jøssingfjord.

I Jøssingfjord fortalte han om hendelsen som gjorde hedersbetegnelsen «Jøssing» så kjent, og så gikk turen videre til «Helleren», hvor

Kaffepause ved Helleren i Jøssingfjord.

vi også her fikk

historien om dem som bodde i de små husene under helleren. Her har det vært bosetning siden eldre steinalder. Hustakene var ikke tekket, da de står i ly av fjellet.

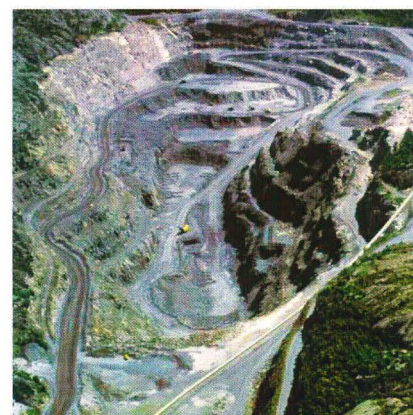
Videre gikk turen til Titania, som er et bergverk i Sokndal kommune. Her er verdens største ilmenittforekomst. Etter å ha blitt skipet ut fra Titania forvandles den svarte ilmenitten til et rent, hvitt stoff - titanoksid. Dette brukes blant annet til maling og lakk, plast, papir, gummi og kosmetikk.

Sogndalstrand kuturhotell

I tillegg til ilmenitt, leveres også to biprodukter: magnetittkonsentrat til kullindustrien i Europa og kiskonsentrat til utvinning av nikkel og kopper. Guiden vår hadde jobbet ved verket i nesten hele sitt voksne liv, så han var vel informert

om hva som foregikk der, og delte av sin viten med oss.

Titania Gruver. Det er langt ned.

Forts. neste side

Titania har bl.a. verdens største dumper som frakter ilmenitten opp fra dypet av verket. Vi kjørte rundt på området med bussen, men fikk ikke sett denne enorme dumperen, da den var på en annen kant av området. Vi fikk sett noen andre, og det var enorme dimensjoner, både på kjøretøyene og på verksområdet.

Etter denne interessante seansen gikk turen til Sogndalstrand kulturhotell, hvor vi inntok et bedre måltid bestående av kortreist mat. Innehaveren er en engasjert ung dame, som fortalte om hotellet og en del av Sogndalstrands historie. Etter maten var det tid til å strekke litt på beina, og de fleste av oss gikk utover mot havet for å beskue utsikten.

Så gikk turen til Sokndal kirke, som er en korskirke fra 1803, og er bygget i Louis XVI - stil. Altertavlen er fra 1608, altersølv fra 1620-årene og prekestolen fra 1666. Besøket i kirken var siste post på programmet, og Kari takket vår

Vår guide og Kari Pedersen.

Utsikt fra Soknedalstrand.

flinke guide før bussjåføren satte kursen tilbake til Mandal og Skjernøy.

Takk for turen til Skjernøy Helselag. Denne turen var en «innertier», så all ære til styret som har gjort og gjør en kjempejobb.

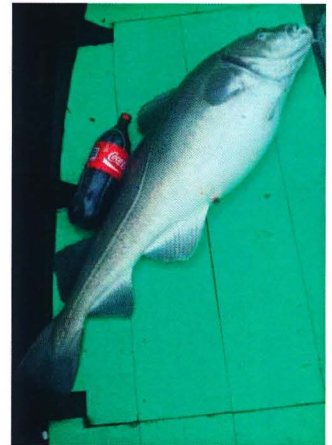
Janne

Pilketur på Revet

I sommer var Kristian Lans Syvertsen og John Olav Knutsen i Kristians båt på Revet et døgn og pilket.

De leverte 190 kg sløyd fisk på fiskelaget etter at de kom inn. Ca. 150 kg torsk, og resten var mest sei og lyr. Største torsk veide 14,8 kg sløyd. Bildet viser den største torsken, med en 1,5 l colaf flaske ved siden av til sammenligning.

Det ble en eventyrlig tur og fangst for de to unge mennene.

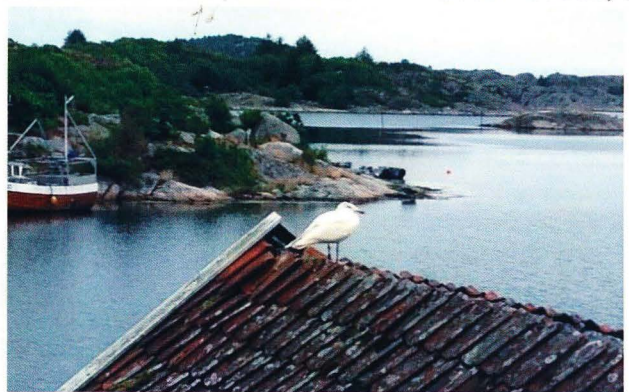

Sjeldne fugler

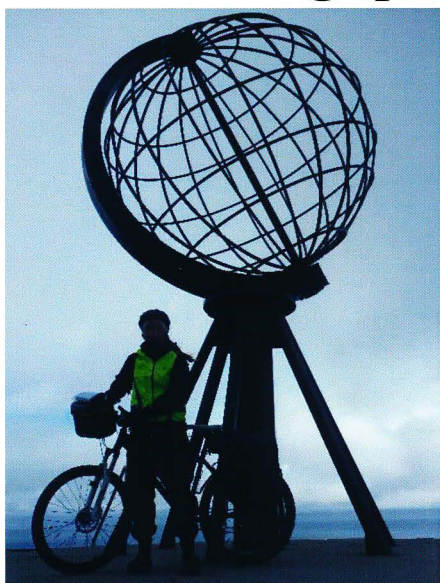
To fugler, som er sjeldne å se på våre kanter, har hatt tilhold på Saltvolla de første dagene i september; ei havsula og en spesiell måke. Havsula lå så rolig når vi nærmet oss at den måtte være skadet. Den ene vingen lå da også i en noe uvanlig vinkel, ikke helt inntil kroppen. Dagen etter at bildet ble tatt var havsula død. Måka var hvit over det hele, og foreslått artsbestemmelse er polarmåke. Kanskje noen har

mer greie på fugler og med sikkerhet kan si hvilken art det er? Kanskje det er en albino fiskemåke?

Norge på langs fra Nordkapp til Lindesnes

Start ved Nordkapp-platået

85 dager på vandring, 2800 km, varierte fjellområder, flotte naturopplevelser, - et eventyr!

25. mai 2013 startet jeg realiseringen av en drøm jeg har hatt i mange år, nemlig å sykle og gå fra Nordkapp til Lindesnes. Drømmen om bare å være på tur i over 3 måneder, drømmen om å leve i nuet, nyte stillheten, kilometer etter kilometer, ukjent terreng, leirbål, fuglekvitter, teltliv, såre føtter og tung sekk... Kunne jeg klare det? Som folkehøgskolelærer hadde jeg endelig lang nok sommerferie til å realisere et så stort turprosjekt, så 25. mai startet jeg på sykkel fra Nordkapp, og syklet de første 11 dagene til Sulitjelma. Her byttet jeg ut sykkelen med fjellstøvler og sekk, og fortsatte sørover til fots. Det skulle vise seg at det ikke bare var naturen som gav meg minner for livet på en slik tur. Like mye som fantastiske natur- og dyreopplevelser, har menneskene jeg har møtt på min

veg vært med på å berike turen min, og gjort den til et

uforglemmelig eventyr. Jeg har sett både ørn, rein, rev, elg og masse ryper, møtt utrolig mange gjestfrie mennesker som har bydd meg på både middag og overnatting, hatt idylliske teltplasser og sett mange flotte

fjellområder. Alt fra Jotunheimens mektige 2000 meters tinder og

Børgefjells storslagne villmarksområder til Setesdalens heier og Finnmarks store vidder. Men en slik tur er selvsagt ikke bare en dans på roser, i Nordreisa måtte jeg innom en fysioterapeut på grunn av betennelse i et kne og i Snåsa fikk jeg legehjelp og Voltarén på grunn av beinhinnebetennelse i høyre legg... Heldigvis slapp disse plagene taket, slik at jeg kunne rette fokuset mot naturen og nyte det å være underveis igjen. 17. august 2013 nådde jeg målet, Lindesnes fyr! Og ikke nok med det, men familie, kjæreste og alle de nærmeste Skjernøyaboenne hadde møtt

opp med flagg for å ta meg imot. Det var rørende med en slik velkomst etter 85 dager på tur. Ettersom min oldefar Ludvig Gabrielsen var fra Farestad på Skjernøya, er jeg vokst opp med lange sommerferier der, og jeg var litt redd for at dette skulle bli min første sommer på 29 år uten en tur innom Lottebo, men heldigvis ble det en natt på Skjernøya med reker og hvitvin før jeg måtte vende tilbake til hverdagen igjen. Dette har vært en fantastisk tur, som har gitt meg minner for livet!

Teltidyll på Saltfjellet

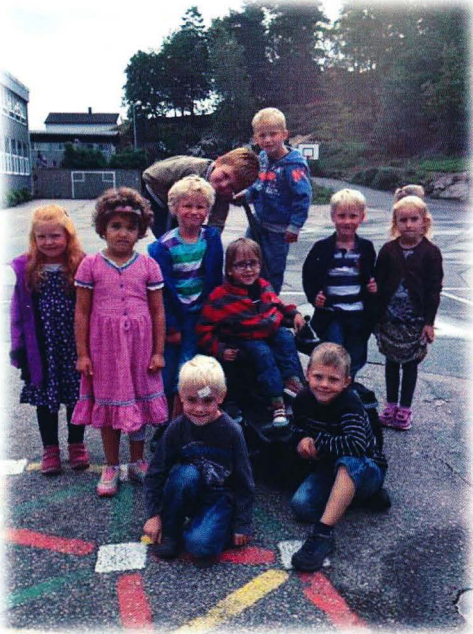

Velkomstkomiteen ved Lindesnes Fyr:

Fra venstre: Arvid Gabrielsen, Bjørn Askildsen (pappa), Pepita Marstrander (mamma), Carl-Emil Marstrander Askildsen (bror), Ingolf Larsen, Camilla Marstrander Askildsen (meg), Henriette Aas (svigerinne), Kari Pedersen, Laila Gabrielsen, Karin Larsen og Fredrik Thoresen Sletten (kjæreste og samboer). Veldig hyggelig at alle naboene fra Tjunestien på Farestad tok turen helt til Lindesnes for å ta i mot meg på så kort varsel.

Camilla Marstrander Askildsen

Skjernøys 1.klassinger 2013

Bak fra v.: Leon Maxime T. Pariggi og Benjamin Ilebekk.

I midten fra v.: Mathilde H. Ramsdal, Isabel Christensen, Eivind Wathne, Emanuel Austrud, Marius Torgersen og Sandra Kristiansen.

Ungdomsgruppas årlige tur til Rivenes

Ved luftvernskanonen i Ny Hellesund

Avgang Rosnesvågen i strålende solskinn

Sola steker. Fuglene kvitrer, og den årlige Rivenesturen settes i gang. Fredag ettermiddag, den 23 august ankom en god gjeng, ca. 30 ungdommer Rivenes. Som vanlig kjørte vi båt. Turen ble arrangert av ungdomsgruppa. Program var det nok av. Det ble holdt to flotte andakter av Annette Gundersen og Stein Ole Kolstad Varhaug, og Kjell Gauksås stod for underholdningen på lørdagskvelden. Lørdag morgen dro noen av jentene til Mandal for å synge i ungdomskoret Choral i Mandal kirke.

- Jeg følte vi var på turné, kom det fra en av korjentene. - Kjører fra et sted til ett annet på så kort tid. Turen gikk videre til brygga i Høllen, hvor man ikke kan gå glipp av å få seg en is, og andre godsaker. Det ble også et besøk til Ny Hellesund, hvor vi fikk guide på både norsk, engelsk og portugisisk av Elisabeth Christensen og Thor Anders Puntervold da vi så på bunkersene. Masse latter og skrik ble hørt når mange ble skremt av hverandre i mørket.

Vel tilbake til Rivenes var det mange som hadde gleden av å bade, sitte i ring, og seilebrett etter båt.

Jeg tror alle er enige om at dette var en vellykket tur, og mange mener også dette var den beste ug-turen de har vært på!

Rebekka Torgersen

Forts. neste side

På Rivenes, grillmat til kvelds.

En fikk god anledning til å prøve seg på forskjellig sjøsport

Foto fra Skjernøys historie i svunnen tid

Her er det ny vei og bro som bygges over til Skjernøy.1964.

Vi blar i arkivet

Vi forsetter fra nr. 3. 1977 denne gang også og forteller at steinstøtten på Slotsborg i Valvik er veltet utfor heia. Ja hvem kan finne på slikt? Steinen var jo et kjent landemerke både fra sjø og land og har sikkert stått i mange generasjoner, kanskje helt fra vikingtiden, og så skal den bli ødelagt av ramp. Steinen er nå veltet nedenfor Slotsborg og ned i en kløft og slått i stykker. Vi foreslår at folk samles til dugnad og at ny stein (eventuelt reparere den gamle) kommer på plass. Håper noen vil sette i gang, tror ikke det vil mangle på medhjelpere.

Veien er i sommer blitt asfaltert fra Ytre Farestad og til brua og videre til Tregdekrysset.

Det er ikke bare makrell og sei en kan få på rigla. Det fikk John Abrahamsen erfare i sommer da han fikk en laks på 4,7 kg. Skal love den gav ham en real kamp før den lot seg trekke inn over båtripa.

Det har vært usedvanlig fin lyngblomstring i år. Til tross for tørken i fjor sommer, har den kommet seg veldig fint igjen. Naturen har fått en fantastisk evne til å gjenføde seg --- Ja naturen er ødsel. Selv ute på Kråga, Norges sørligste lille forblåste holme, har vekster slått rot. Oppe på toppen i en revne gror det gress. Og selv en bukett Strandstjerner hadde funnet livsbetingelse der.

Smånytt fra Øya

Diamantbryllup

Vi gratulerer Anna og John Walvick med vel overstått diamantbryllup.

Etter det vi har forstått, ble det stor feiring på Hald, med barn, barnebarn, oldebarn og øvrig familie.

Vi ønsker de to spreke jublantene alt vel fram mot krondiamantbryllup.

Fyrlyset på Ryvingen fyr

Det lyser og blinker på dagen for tiden på Ryvingen fyr. Hvorfor det, er det mange som spør om? Til orientering så er det fordi en fotocelle er ute av drift. Den ventes montert snart. Men i mellomtiden har Kystverket Sørøst valgt å la fyrlykta stå på både dag og natt, for sikkerhets skyld. Og det er jo fornuftig!!

Rita Tove Dyrstad

Fyrvert

+47 41556866

<http://www.ryvingenfyr.no/>

Mary Tørresen døde onsdag 31 aug. 86 år gammel. Hun kom fra Arendal. Hun traff sin mann Torleif i Amerika, og giftet seg med ham i 1957. Etter ca. 4 år i Amerika flyttet de tilbake til Mandal og ut til Skjernøy hvor de bygde hus etter Skjernøybroa at

kom i 1964. Hun har bodd på Skjernøy siden, hvor de fikk tre barn, og to av dem bor på øya. Vi minnes Mary som hun var og lyser fred over hennes minne.

Hesjing i Valvik sommeren 2013

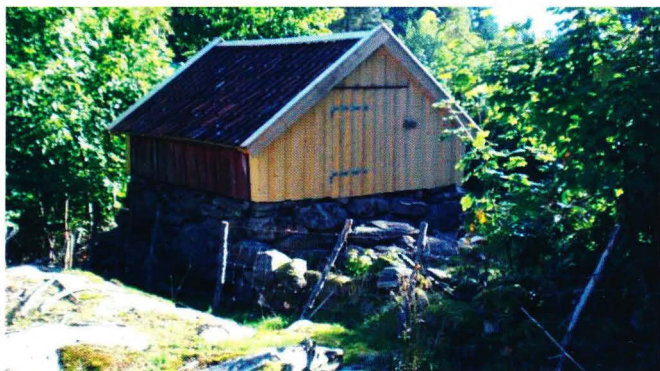
Ja, mange som vokser opp i dag vet knapt hva en hesje er? Men som en kan se her på bildet så er det å tørke gress på en snor av ståltråd, satt opp med staur av tre. Hesjestaurene er møysommelig hugget til, og blir tatt vare på for å brukes år etter år. Her henger gresset til det er tørt og er blitt til høy. Så kjøres det inn på låven, og sauene har mat til vinteren. Heldigvis så kan vi ennå få oppleve at noen hesjer. Bjarne Christensen i

Valvika er en av dem som holder denne tradisjonen i hevd. Det er hans hesjer vi her ser bilde av, og i bakgrunnen Bjarne og kona Sylvia sitt koselig hjem. For meg er det så godt, både å se og lukte på hesjene der de står og vekker opp minner fra svunnet tid. Takk til Bjarne og Sylvia som står på !!
Rita

Gamle utløer blir tatt vare på

Ved nedgangen til Grunnsmyra og Kjødna på Farestad ligger en liten koselig utløe - årstall ukjent - 1920-30 kanskje? Slike utløer fantes det mange av rundt om på øya, og mange av dem er det tatt vare på i årenes løp. Utløene ble brukt til å ha kuene i om sommeren når de gikk på beite i utmarken. Her sto kuene på båsen om natta. Båsen var et rom nede i utløen. Det var som regel et lite høyloft over båsene, her lå høyet til kuene, mat de fikk når de ble tatt inn for kvelden og ble melket. Så når morgenen kom var det å gå og melke kuene, for så å slippe dem ut på beite i området rundt utløa. Ære være dem som ser verdien av å bevare slike perler i vårt flotte landskap.

Denne gangen er det Ann og Erik Wastesson - Sverige, Ann er datter av Lyberg, Nedre Farestad, som har reparert sin utløe. Så nydelig gjort! Her er spart på noen av de gamle bordkledningene, mønebordet er tatt vare på i samme stil som det var, nemlig i tre, og ny "lås" er spikket i tre. Nå mangler bare kua! Takk skal dere ha.

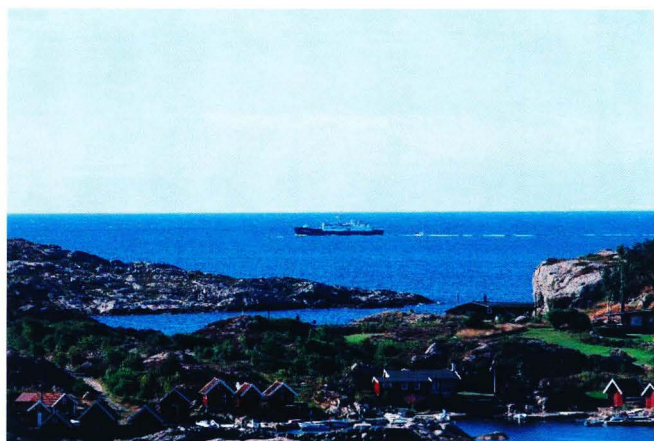
Rita

I kveldinga 22. august

en fin sen sommerkveld var Windsurf å skue på havet. Bahamasregistrert. 187 x 20 m. på vei til Leith. 12,8 knop.

Åse-Karin. H. Aanensen.

Sommerbåten M/S «Sjøkurs»

Kl. var litt over ni i dag tidlig 7. aug. Ole Henrik og Tom Inge Dyrstad var ute i båten med flagg og vi kunne se dem på tv direkte. Koselig. På bildet er redningsskøyta Hvaler og noen småbåter.

Åse Karin.

Skjernøy historielag

Historielaget 25 år - jubileumsfest

Dessverre fikk ikke Historielaget arrangert den planlagte jubileumsfesten på/ved Dyrstad skolehus søndag 28.juli p.g.a. regnvær. Festen blir derfor på Grendehuset søndag 20.oktober kl. 1300; det var samme dato som historielaget ble dannet for 25 år siden. Menyen blir fiskesuppe, med påfølgende kaffe og kaker. Planlagt underholdning: Det vil bli vist bilder fra eldre tid, et utdrag fra historielagets DVD. Det vil også bli fortalt om historielagets prosjekter i lagets første 25 år. Utlodning, sang og musikk. Videre blir det utdelt diplom til historielagets 3 første æresmedlemmer. Salg av bl.a. DVD og t-skjorter. Alle er hjertelig velkomne.

Kontingent

I denne Skjernøyposten er det vedlagt giroblankett med innbetaling til Skjernøy Historielag. Årskontingenten er fortsatt overkommelig; kr 100, og styret håper at flest mulig vil støtte historielaget. Interessen for historielagets arbeid er stadig økende.

DVD/t-skjorte

DVD er allerede nå til salgs, og kan kjøpes hos styremedlemmene.

Årets julegave??

T-skjorter i forskjellige størrelser og farger kan også kjøpes, kontaktperson Knut B. Knutsen, tlf. 905 88 792.

Se neste side

DVD – kr 150

For Skjernøy historielag
Knut B. Knutsen

T-skjorter – kr 150

Brennmanet

29. juli var Dyrstadvågen som en suppe av brennmaneter

Krattbrann

I juli måned ble det svært tørt. Det skulle lite til før det kunne ta fyr, det fikk en hyttebeboer på Stølen i Valvik oppleve søndag 21 juli. Han var reist fra hytten lørdag kveld, og midt på dagen begynte det å brenne like utforbi gjerdet til hytta. Naboer fikk varslet brannvesenet som rykket ut med tankbil, men før de fikk slukket ilden var omtrent 50 kvadratmeter utmark svidd av, men hytten ble ikke skadet.

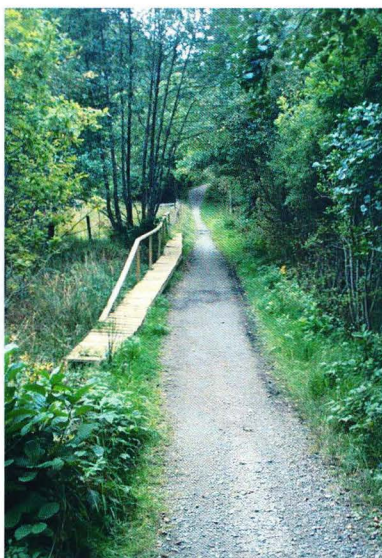
Lindesnes kystlags «Rubb»

Trafikkulykke i Skjernøysund

Søndag 4. august var det en trafikkulykke i Skjernøysund hvor en personbil og en motorsykel skal ha kollidert. Politiet kom til åstedet, og kan i ettertid konstatere at det ikke har vært stor hastighet på noen av kjøretøyene. Det var mindre skader på kjøretøy og personer. Lindesnes avis skriver at motorsyklisten ble kjørt til legevakten for å få en sjekk. Dette får være en påminnelse til oss alle at veiene her ute er både svingete og smale, og ulykker kan fort skje den beste. Skjernøyposten oppfordrer alle til å ferdes forsiktig på veien på øya, særlig nå når vi går mot mørkere og glattere tider.

Hanne

Ny gangbro på Skjernøysundmyra.

På årsmøtet i Skjernøy vel ble det nedsatt en gruppe som skulle sørge for at fotfolket kommer tørskodd forbi Skjernøysundsmyra på regnværsdager. Som kjent har det vært veldig tørt de siste månedene, så gangbroa er foreløpig ikke blitt testet.

Vielse i Kapellet

Jan Inge Hammersmark Alver og Grethe Jakobsen (Alver) giftet seg i kapellet fredag 5.juli. Grethes besteforeldre har hatt hytte på Monevolla i mange år, og Grethe er nå medeier. Brudeparet bor i Søgne.

Dagen etter, lørdag 6.juli, ble Malene Christensen og Sindre Lie Watland viet i kapellet. Etter vielsen kom hele brudefølget til Malene og Sindre i strålende solskinn inn til Dyrstadvåa med museumsskøyta «Rubb» som ligger på Båly. De ble hentet på krambubrygga og fraktet til Dyrstad, hvor brudefølget gikk videre til Valvik hvor bryllupet ble holdt i Malenes foreldres hage.

Skjernøymarsjen 2013

I år er det 37. gang marsjen har gått.

Været var i mot arrangørene, regnet pøste ned i flere omganger på turen rundt. Dette viste seg i antallet som gikk/løp, det var rett i underkant av 50 som startet.

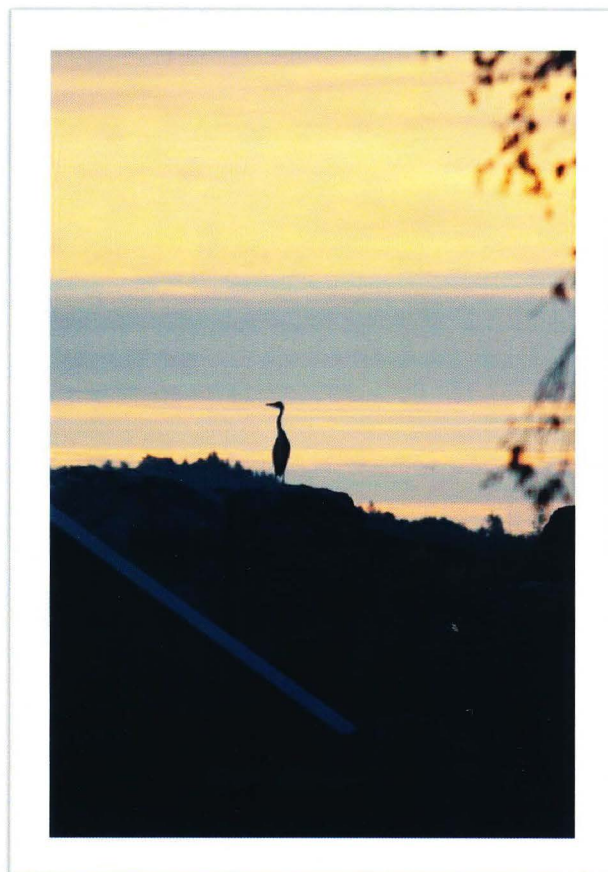
Stortingsvalget er nå unnagjort. Det har dukket opp et nytt parti som heter De kristne. Øverst på denne listen for Aust og Vest Agder sto Norunn Hågan Walvick fra Dyrstad. Hun har i mange år bodd i Bergen, men er nå flyttet tilbake til Dyrstad. Partiet fikk ikke så stor oppslutning at det ble representert på Stortinget.

Siden sist

I juni lurte vi på hvordan sommeren ville bli i år, og i juli ble det virkelig sommer. Vi må tilbake til 2006 for å finne maken. Fellesferien var slik som alle ønsket det når der gjelder været; ikke en regndråpe, og sol nesten hver dag, og dagtemperaturer rundt 20 grader. Det ble mye trafikk på sjøen, men noen dager var vestavinden litt frisk. På slutten av juli ble det svært tørt, og bjørketrærne begynte å gulnes av mangel på vann, det kom da riktignok noen regnbyger som hjalp litt. Og varmen fortsatte ut august med fine dager, men i midten av måneden var det noen dager med kuling og regn. Nå er vi midt i sept., og det er fortsatt varmt i været. 10., 11., og 12. sept. var det sommervær med temp. på rundt 20 grader og nesten ikke vind. Det var bare å ta fram sommertøyet igjen for det ble svært varmt i sola.

Ja, høsten står for døren, men kan hende vi må la sommertøyet ligge til okt.

Det ser ut til at det blir mye epler og plommer i år, det har også vært mye moreller og kirsebær. Nå ser vi fram til en fin og innholdsrik høst, og vi møtes igjen en gang før jul.

En ung hegrefugl på utkikk en tidlig morgen

